

Ang Basahon ni Daniel - Numero Baynte-Dos

Pagbutyag sa Panaglalis nga Propetiko: Ang Metodolohiya sa Ulahing Ulan ug sa Katapusang Krisis

Jeff Pippenger

2023-12-17

Ang pamaagi nga gitugotan sa Dios espesipikong giila diha sa Isaias kapitulo beinte-otso ug beinte-nuwebe, diin ang maong pamaagi gihulagway ingong “linya ibabaw sa linya.” Niadtong Septyembre 11, 2001, ang gamhanang manulonda sa Pinadayag 18 mikunsad, ug sa pagbuhat niana, iyang gisubli ang pagkunsad nga iyang gihimo niadtong Agosto 11, 1840. Sa duha ka kahimtang, human sa iyang pagkunsad, ang Babilonia giila nga napukan, ug usa ka tawag gihimo, ug sa dili madugay pagahimoon pag-usab, alang niadtong anaa pa sa iyang pakig-ambit aron manggawas. Sa duha ka kahimtang, ang hitabo nga nagtuman sa tagna adunay tibuok-kalibotang epekto, kay maingon nga ang mensahe sa unang manulonda gidala ngadto sa “every mission station in the world” niadtong 1840, ang tibuok kalibotan naigo ug nakasabot sa hitabo sa Septyembre 11, 2001. Ang tagna nga natuman niadtong Agosto 11, 1840 usa ka tagna nga nagpakaila nga usa ka pagpugong gipahamtang ibabaw sa Islam sa ikaduhang alaut, ug dihadhiha human sa Septyembre 11, 2001 usa ka pagpugong gipahamtang ibabaw sa Islam sa ikatulong Alaut.

Ang Agosto 11, 1840 nagrepresentar sa paghatag ug gahum sa mensahe nga giablihan sa panahon sa katapusan niadtong 1798, ug ang Septyembre 11, 2001 nagrepresentar sa paghatag ug gahum sa mensahe nga giablihan sa panahon sa katapusan niadtong 1989. Ang pangunang lagda sa kalihokan sa unang manulonda gikumpirma niadtong Agosto 11, 1840, ug ang maong lagda mao ang prinsipyo sa usa ka adlaw alang sa usa ka tuig. Ang pangunang lagda sa kalihokan sa ikatulong manulonda gikumpirma niadtong Septyembre 11, 2001. Ang lagda mao nga ang kamatuoran mapalig-on pinaagi sa pagdala ug “linya ibabaw sa linya,” nga nagpakita nga ang katapusan gihulagway pinaagi sa sinugdanan, ug nga ang kasaysayan mausab. Ang propetikong hitabo sa Septyembre 11, 2001 dili lamang napalig-on pinaagi sa direkta nga mga pulong ni Sister White, kondili labi pang mahinungdanon pinaagi sa kamatuoran nga ang mga hitabo hingpit nga miparalelo sa maong sama nga timailhan sa kasaysayan sa mga Millerite. Ang nailhan uban sa hitabo sa Agosto 11, 1840 dili kaayo ang katumanan sa tagna, kondili hinoon ang kalig-on sa pamaagi nga gisagop ni Miller ug sa iyang mga kauban.

“Ang maong hitabo nagtuman sa tagna sa hingpit gayod. Sa dihang nahibaloan kini, daghang mga tawo nakombinsir sa pagkahusto sa mga prinsipyo sa paghubad sa tagna nga gisagop ni Miller ug sa iyang mga kauban, ug usa ka kajibulongang kusog ang nahatag sa kalihokan sa pag-anhi. Ang mga tawo nga may kinaadman ug kahimtang mikuyog kang Miller, sa pagwali ug sa pagmantala sa iyang mga panglantaw, ug gikan sa 1840 ngadto sa 1844 ang buluhaton misidlak sa pagpalapad sa madali.” *The Great Controversy*, 335.

Niadtong Septyembre 11, 2001, sa dihang ang ulahing ulan nagsugod na sa pagsukod, ang “debate” kaniadto ug hangtod karon mao ug mao gihapon ang bahin sa tinuod o bakak nga metodolohiya. Ang mga tagna sa kalihokan sa mga Millerite gipakita diha sa duha ka tsart sa 1843 ug 1850, nga giuyonan ni Sister White ingon nga gidisenyo sa Ginoo, ug ingon usab nga katumanan sa Habakkuk kapitulo dos. Ang mensahe sa mga Millerite nga namugna pinaagi sa “the principles of prophetic interpretation adopted by Miller and his associates, and” nga sa ulahi mipamunga sa “wonderful impetus” nga naghatag gahum sa mensahe sa Midnight Cry, gilarawan diha sa duha ka sagradong tsart. Ang mga tagna nga gilarawan diha niadtong duha ka sagradong tsart giila ug gitukod pinaagi sa mga lagda sa tagna ni Miller. Ang mga tsart maoy katumanan sa sugo diha sa Habakkuk nga sa biswal ipakita ang mga tagna nga natukod pinaagi sa metodolohiya ni Miller ibabaw sa “tables,” sa plural. Ang Habakkuk kapitulo dos nag-ila ug may tuwirang kalabutan sa “debate” sa Isaias kapitulo baynte-siyete.

Motindog ako sa akong bantayan, ug mopahimutang ako sa torre, ug magtutok ako sa pagtan-aw kon unsay iyang isulti kanako, ug unsay akong itubag sa diha nga ako pagabadlongon. Habakkuk 2:1.

Ang pulong “gisaway” diha sa bersikulo nagpasabot ug ‘gilalisan.’ Si Habakkuk, nga nagrepresentar sa mga magbalantay sa kalihukan sa nahaunang ug ikatulong manulonda, paglalisan, ug nangandoy siya nga masabtan kon unsa ang iyang tubagon sa dihang magsugod na ang paglalis. Ang tubag sa kasaysayan sa nahaunang manulonda mao ang pagpagula sa duha ka balaang tsart, ug ang tubag sa kasaysayan sa kalihukan sa ikatulong manulonda mao ang pagpagula sa sunod-sunod nga mga tagna nga giulohan, Habakkuk’s Two Tables. Ang mga tsart ug ang maong serye gitukod ibabaw sa pamaagi nga girepresentahan sa matag usa niadtong tagsatagsa ka mga kasaysayan. Diha kang Habakkuk, ang pamaagi nagrepresentar sa gigamit sa mga magbalantay sa pagtukod sa mensahe, ug kini usab nagpaila sa isyu nga “gilalisan,” nga sa baylo nagpatungha ug duha ka hut-ong sa mga magsisimba.

Motindog ako sa akong bantayan, ug magapahimutang ako sa torre, ug magatan-aw aron makita ko kon unsay iyang igaingon kanako, ug unsay akong itubag sa diha nga ako pagabadlongon. Ug ang Ginoo mitubag kanako, ug miingon, Isulat ang panan-awon, ug himoa kini nga tin-aw sa ibabaw sa mga papan, aron ang magabasa niini makadalagan. Kay ang panan-awon alang pa sa tinudlong panahon, apan sa katapusan kini magasulti, ug dili mamakak: bisan pa kon maglangan, hulata kini; kay sa pagkamatuod moabot kini, dili kini magalangan. Ania karon, ang iyang kalag nga mapahitas-on dili matarong diha kaniya: apan ang matarong mabuhi pinaagi sa iyang pagtuo. Habakkuk 2:1–4.

Ang usa ka hut-ong gipakamatarung pinaagi sa pagtuo, ug ang laing hut-ong gipatuboy diha sa kalag, sumala sa gihulagway sa Fariseo ug sa Publikano. Ang mga Fariseo misalig sa usa ka pamaagi nga gipasukad sa nabatasan ug sa tradisyon, ug ang Fariseo usab nagrepresentar sa usa ka relihiyosong sistema nga nagpadayon sa pagkontrolar sa ilang panon pinaagi sa pagpatuman sa usa ka hirarkikal nga sistema nga gimandoan niadtong nag-angkon nga sila mao ang pinili nga katawohan sa Dios, ug ang mga tigpanalipod sa kamatuoran, apan sa katapusan miapil sa paglansang sa Kamatuoran sa krus. Ang propetikong “lalis” sa Isaias kapitulo baynte-siyete,

mahitungod sa tinuod ug bakak nga biblikanhong pamaagi. Ang mga magkasupak sa “lalis” mao kadtong nagsunod sa pamaagi sa Elias alang nianang panahona, ug sa dugay nang napahimutang nga sistema sa mga eksperto sa teolohiya, nga gihulagway sa Sanhedrin sa panahon ni Cristo.

Ang kapitulo baynte-siyete nagpaila nga ang “lantugi” nagsugod sa dihang siya “mopabilin,” o sa dihang pugngan sa Dios “ang iyang mabangis nga hangin,” sa “adlaw sa hangin sa sidlakan.” “Sa sukod, sa diha nga kini moturok, ikaw makiglalalis batok niini: pugngan niya ang iyang mabangis nga hangin sa adlaw sa hangin sa sidlakan. Busa pinaagi niini pagahingpiton ang sala ni Jacob.” Ang pulong nga “pagahingpiton” nagpasabot nga pagabayaran, ug nagrepresentar sa pagpapas sa sala diha sa investigatibong paghukom. Ang pamaagi nga gilantugian nagrepresentar sa pagsulay nga kinahanglan mapasar, kon ang mga sala sa katawhan sa Dios pagapason. Ang pamaagi ni Elias ingon nga usa ka pagsulay girepresentar sa kasaysayan ni Cristo, diin kita gipasidan-an nang daan nga niadtong panahona, kadtong misalikway sa mensahe ni Juan Bautista (nga giila ni Cristo ingon nga si Elias), dili makapahimulos sa mga pagtulon-an ni Jesus.

Ang mensahe sa ulahing ulan gihulagway ingon nga mga pagtulon-an ni Jesus, kay Siya mao ang Pulong; ug labaw pa niini, ang ulahing ulan gihulagway ingon nga “ang pagpabag-o,” nga gihubit ingon nga “ang presensya sa Ginoo.”

Busa paghinulsol kamo, ug mangakabig, aron mapapas ang inyong mga sala, sa diha nga moabot ang mga panahon sa kahupayan gikan sa presensya sa Ginoo; Ug igapadala niya si Jesu-Cristo, nga kaniadto gikawali na kaninyo. Mga Buhat 3:19, 20.

Gipaila ni Sister White nga ang manulonda nga mikunsad diha sa Pinadayag kapitulo 10, niadtong Agosto 11, 1840, “dili ubos nga persona kaysa kang Jesu-Cristo.” Busa, ang manulonda nga mikunsad niadtong Septiyembre 11, 2001, “dili ubos nga persona kaysa kang Jesu-Cristo.” Ang Iyang pagkunsad sa bisan hain nga kasaysayan nagtimaan sa sinugdanan sa matagnaong “lalis” bahin sa tinuod o bakak nga pamaagi, kay kini girepresentahan sa basahon nga anaa sa Iyang kamot nga gisugo ang katawhan sa Dios sa pagkaon niini. Sa diha pa Siya didto sa Galilea, gitudloan ni Jesus ang mga tinun-an nga kinahanglan nila kaonon ang Iyang unod ug imnon ang Iyang dugo, kay didto Iyang giingon nga Siya mao ang tinapay nga mikunsad gikan sa langit. Didto Siya nawadan ug mas daghang tinun-an kaysa sa bisan unsang laing bahin sa Iyang ministeryo, ug kadtong nanghawa, wala na gayud mobalik. Kadtong nanghawa, mihimo niana tungod kay ilang gipili ang pagsusi sa Iyang mga pagtulon-an pinaagi sa bakak nga pamaagi sa pagkuha sa Iyang mga pulong sa ilang literal nga kahulogan, inay sa paggamit niini sa husto nga espirituwal nga kahulogan. Ang “lalis” sa Isaias 27 usa ka matagnaong timaan sa dalan nga adunay daghang mga saksi aron pagpahimutang nga kini nagrepresentar sa usa ka napahimutang nga ginasugid nga sistema sa biblikanhong pagsusi nga nag-atubang sa pamaagi nga girepresentahan sa mensahero ni Elias.

Kini nagtimaan sa usa ka piho nga punto sa nagpadayon nga paglabay sa kanhing tugon ug sa pinili nga katawhan sa Dios, ug sa sinugdanan sa pakigsaad nga relasyon uban niadtong “nga kaniadto dili katawhan sa Dios.” Ang “debate,” nga labi pang hinungdanon, nagrepresentar sa sinugdanan sa yugto sa panahon nga moabot sa pagtapos pinaagi sa haduol nang pag-abot nga balaod sa

Domingo. Ang Alpha ug Omega kanunay nagrepresentar sa katapusan uban sa sinugdanan, ug sa pagbuhat niana ang maong “debate” nahimong simbolo sa usa sa mga sala sa atong mga amahan, nga kinahanglan ilhon ug isugid, aron matuman ang pag-ampo sa Levitico baynte-sais.

Ang pag-ampo ni Daniel sa kapitulo nueve nagrepresentar sa pag-ampo nga kinahanglan ihalad sa pagtapos sa tulo ug tunga ka adlaw sa Pinadayag onse. Kana nga yugto sa panahon girepresentar sa Isaias beinte-siete ingon nga panahon sa dihang “ang kinutaang siyudad mahimong biniyaan, ug ang puloy-anan pasagdan, ug mahibilin nga sama sa kamingawan: didto manibsib ang nating baka, ug didto siya mohigda, ug pagaut-uton ang mga sanga niini. Sa dihang ang mga sanga niini malaya na, pagabakia kini: moanhi ang mga babaye, ug sunogon kini: kay sila maoy katawhan nga walay salabutan: busa siya nga nagbuhat kanila dili malooy kanila, ug siya nga nag-umol kanila dili magpakita kanila ug kahamut-an.”

Ang duha ka mga saksi gipakita nga “walay pabor,” kay ilang gimantala ang usa ka bakak nga tagna nga maoy nagpasulod sa panahon sa “kamingawan” nga tulo ug tunga ka adlaw. Unya nahimo sila nga usa ka “katawhang walay pagsabot,” bisan tuod kaniadto sila mao ang “kinutoban nga ciudad.” Dayon kana nga ciudad nahimong “biniyaan” ug usa ka “puloy-anan” nga “gisalikway.” Nahimo kini nga patay ug uga nga mga bukog nga naghigda sa dalan sa ciudad sa Sodoma ug Egipto. Sa dihang ang mga patay dayon tawgon sa pagbangon, sila pagasulayan pinaagi sa mga sala sa ilang mga amahan, nga naglakip sa “lalis” sa sinugdanan sa maong panahon nga magsugod uban sa paghatag ug gahum sa unang mensahe ug matapos sa pag-abot sa ikatulong mensahe. Ang lalis mao kon dawaton ba o isalikway ang pamaagi nga gilarawan sa Elias sa ilang kasaysayan. Niadtong 1863, ang mga amahan sa Adventismo misalikway sa mensahe sa “pito ka mga panahon” ni Moises, nga gipresentar pinaagi ni Elias.

Sugod niadtong Hulyo 2023, ang nangalaya nga mga sanga sa Isaias beinte-siyete kinahanglan modesisyon kon ilang sublion ang mga sala sa iglesia sa Galilea, ug ang kasaysayan sa 1863, ingon man usab ang kasaysayan sa Septiyembre 11, 2001. Ang pagsalikway sa pamaagi nga girepresentahan sa Habakuk kapitulo dos, ug sa Isaias beinte-siyete, ug ni Elias, Juan Bautista, ug William Miller maoy pagsubli sa mga sala sa atong mga amahan, imbis nga mapahimuslan pinaagi sa balaang mga ehemplo nga gisulat alang kanila nga sa ibabaw nila miabut ang mga katapusan sa yuta.

Karon kining tanan nahitabo kanila ingon nga mga panig-ingnan; ug kini gisulat alang sa among pagpahimangno, nga kami maoy giabtan sa mga katapusan sa kalibotan. Busa siya nga nagahunahuna nga nagatindog, magmatngon aron dili siya mapukan. Wala pay pagtintal nga miabot kaninyo gawas sa masinati sa tawo: apan ang Dios matinumanon, nga dili motugot nga kamo tintalon labaw sa inyong arang mahimo; kondili uban sa pagtintal maghimo usab siya ug dalan sa pag-ikyas, aron mahimo ninyo ang pag-antus niini. Busa, akong mga hinigugmang pinalangga, kalagiwi ang pagsimba sa mga diosdios. Nagsulti ako ingon sa mga manggialamon; hukmi ninyo ang akong gisulti. 1 Corinto 10:11–15.

Ang balaang pamaagi nagapahaluna sa mensahe sa Tinguha sa Tungang Gabii, nga mao ang mensahe sa ulahing ulan. Kana nga mensahe, kon kan-on sa espirituhanong paagi, nagapamunga ug katugbang nga kasinatian sama ka sigurado nga ang pagkaon ni Daniel ug sa tulo ka takus nga

mga batan-on sa utan, nakapamunga ug mas maanyag ug mas matambok nga dagway. Apan sa Habakkuk kapitulo dos, ang kapangdolan alang niadtong mosalikway sa tanyag sa pagkamatarong pinaagi sa pagtoo, mao ang garbo nga nagapugong kanila sa pagpadayon aron makaila sa Ginoo. Kon aduna man gayoy panahon nga ang katawhan sa Dios dili na makapalangan sa buhat sa pagdawat sa matuod nga pamaagi, ug sa pagkaon sa mensahe gikan sa kamot sa manulonda, karon gayod kana!

“Dili kita angay maghulat sa ulahing ulan. Kini moabut ibabaw sa tanan nga moila ug modawat sa yamog ug sa mga ulan sa grasya nga nagakahulog ibabaw kanato. Sa diha nga atong tigumon ang mga tipik sa kahayag, sa diha nga atong pabilhan ang malig-on nga mga kalooy sa Dios, nga nahigugma nga kita mosalig Kaniya, nan matuman ang matag saad. ‘Kay maingon nga ang yuta mopagula sa iyang usbong, ug maingon nga ang tanaman mopaturok sa mga butang nga gipugas diha niini; mao man ang Ginoong Dios magpaturok sa pagkamatarung ug pagdayeg sa atubangan sa tanang mga nasud.’ Isaías 61:11. Ang tibook nga yuta pagapun-on sa himaya sa Dios.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 984.

Ang matagnaong Pulong sa Dios nagpaila nga sa dihang ang dagkong mga bilding sa Siyudad sa New York gipanglumpag, ang manulonda sa Pinadayag napulog-walo mokanaog ug “ang Pinadayag napulog-walo, bersikulo uno hangtod tres matuman.” Ang Isaías baynte-siete nagpaila nianang panahona ingon nga “adlaw sa hangin sa sidlakan,” ug mao kini ang panahon sa dihang “ang mabangis nga hangin” gipugngan. “Sa sukod, sa diha nga kini moturok, ikaw makiglalis niini: iyang gipahunong ang iyang mabangis nga hangin sa adlaw sa hangin sa sidlakan.” Gipaila ni Sister White ang mao gayud nga panahon.

“Nianang panahona, samtang nagakahuman ang buluhaton sa kaluwasan, ang kalisdanan moabut sa yuta, ug ang mga nasod masuko, apan pugngan aron dili mapugngan ang buluhaton sa ikatulong manulonda. Nianang panahona ang ‘ulahing ulan,’ o pagpabag-o gikan sa atubangan sa Ginoo, moabut, aron sa paghatag ug gahum sa makusog nga tingog sa ikatulong manulonda, ug sa pag-andam sa mga balaan aron makatindog sa panahon nga ang pito ka ulahing mga hampak igaula na.” Early Writings, 85.

Ang gahum nga nakapasuko sa mga nasod miabut sa dihang ang ulahing ulan nagsugod na sa pag-ulan. Apan sa diha nga kadtong gahuma nakapasuko sa mga nasod, kini gipugngan, kay si Isaías nagtala nga siya “nagapabilin sa iyang mabangis nga hangin.” Ang mabangis nga hangin mao ang hangin sa sidlakan, ug kana nga hangin ginapugngan sa dihang ang ulahing ulan nagsugod sa pagpamilok, ug ang buhat sa kaluwasan nagakahuman na. Ang panapos nga buhat sa kaluwasan mao ang panahon sa pagtimri. “Linya ibabaw sa linya,” ang mabangis, o hangin sa sidlakan nga ginapugngan panahon sa pagtimri sa usa ka gatus kap-atan ug upat ka libo mao ang upat ka hangin sa Pinadayag kapitulo siyete.

Ug human niini nakita ko ang upat ka mga manulonda nga nanindog sa upat ka suok sa yuta, nga nagkupot sa upat ka hangin sa yuta, aron ang hangin dili mohuros sa yuta, ni sa dagat, ni sa bisan unsang kahoy. Ug nakita ko ang laing manulonda nga mitungas gikan sa sidlakan, nga may patik sa buhing Dios; ug siya misinggit sa makusog nga tingog ngadto sa upat ka mga manulonda, nga kanila gihatag ang pagdaot sa yuta ug sa dagat, nga nagaingon: Ayaw ninyo

pagdaota ang yuta, ni ang dagat, ni ang mga kahoy, hangtud nga mapatakan namo ang mga ulipon sa among Dios sa ilang mga agtang. Pinadayag 7:1–3.

Ang pagtimri sa usa ka gatos ug kap-atan ug upat ka libo gilarawan sa tipolohiya pinaagi sa madaugon nga pagsulod ni Cristo sa Jerusalem. Didto si Cristo, sa bugtong higayon sa tibuok Niyang kinabuhi, mikabayo ibabaw sa usa ka asno (usa ka simbolo sa Islam), ug si Lazaro maoy nangulo sa prosesyon paingon sa Jerusalem. Giila ni Sister White si Lazaro ingon nga simbolo sa timri nianang maong kasaysayan.

“Sa paglangan sa pag-adto ngadto kang Lazaro, si Cristo may katuyoan nga kalooy alang niadtong wala modawat Kaniya. Milangan Siya aron pinaagi sa pagbanhaw kang Lazaro gikan sa mga patay, makahatag Siya sa Iyang masukihon, dili-matuohon nga katawohan ug laing pamatuod nga Siya gayod ‘ang pagkabanhaw, ug ang kinabuhi.’ Dili Siya andam sa pagbiya sa tanang paglaum alang sa katawohan, sa kabus, naglatagawng mga karnero sa balay sa Israel. Ang Iyang kasingkasing nabugto tungod sa ilang pagkadilihinulsol. Diha sa Iyang kalooy gituyo Niya nga ihatag kanila ang usa pa ka pamatuod nga Siya mao ang Magpapasig-uli, ang Usa nga Siya ra lamang ang makahimo sa pagpadayag sa kinabuhi ug sa pagka-imortal. Kini mahimong usa ka pamatuod nga ang mga saserdote dili makahubad sa sayop. Mao kini ang hinungdan sa Iyang paglangan sa pag-adto sa Betania. Kining labing halangdong milagro, ang pagbanhaw kang Lazaro, maoy magpatik sa patik sa Dios ibabaw sa Iyang buluhaton ug ibabaw sa Iyang pag-angkon sa pagka-Dios.” *The Desire of Ages*, 528, 529.

Ang panahon sa paghulat nga nagsugod niadtong Hulyo 18, 2020 girepresentahan sa paglangan ni Cristo sa wala pa Niya banhawa si Lazaro. Ang panahon sa paghulat sa Kapitulo onse sa Pinadayag matapos sa pagtapos sa tulo ug tunga ka adlaw. Niadtong mga adlaw, ang duha ka saksi naghigda nga patay sa dalan. Ug maingon nga si Lazaro pagabanhawon human sa usa ka panahon sa paghulat, mao man usab si Juan nga duha ka saksi. Sa dihang nangabanhaw na sila, sila nangulo sa prosesyon paingon ngadto sa Jerusalem, nga nagarepresentar sa “timri sa Dios,” ug sa “purongpurong nga milagro” nga nagapanghimatuod sa pagka-Dios ni Cristo. Ang pagkabanhaw nagaila sa pagtapos sa pagtimri sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo, nga mahitabo samtang ang upat ka hangin, ang hangin sa sidlakan, ang mabangis nga hangin, nga miabut niadtong Septiyembre 11, 2001, gipugngan.

Sa takna nga mao ang balaod sa Domingo, kadtong mga hangin pagabuhi-an aron magdala ug mapanimaslon nga paghukom ibabaw sa mananap sa yuta sa Pinadayag trese. Karon gani nagalusot na sila sa mga tudlo niadtong upat ka mga manulonda nga nagapugong kanila sulod sa panahon sa pagtimri. Usa sa labing halalum nga mga reperensiya diha sa Espiritu sa Propesiya nga may kalabutan sa adlaw sa hangin sa sidlakan makita sa Testimonies, bolyum nueve. Kana nga bolyum nagsugod sa mga dinasig nga mga pulong sa panid onse, busa sa simbolikong paagi nagsugod kini sa “nueve-onse”. Ang ulohan sa kapitulo mao ang, “Ang Katapusang Krisis”, apan mao usab kini ang unang kapitulo sa usa ka seksiyon nga adunay ulohan, “Alang sa Pag-anhi sa Hari”.

Walay ebidensiya nga ang seksiyon ug ang ulohan sa kapitulo gituyo gayud nga gimaniobra sa mga editor nga nagtipon sa tomo, apan ang pag-abot sa Hari sayon ra kaayong maila nga mao ang

pag-abot sa pamanhonon, nga sa sambingay sa napulo ka ulay mahitabo uban sa krisis sa tungang gabii nga mapamugos sa mga ulay pinaagi sa presensya o kakulang sa lana sa ilang mga sudlanan. Ang krisis sa tungang gabii nga karon nagasingabot mao, sumala sa gihulagway sa ulohan—ang katapusang krisis alang sa napulo ka ulay. Niana nga krisis ilang ipakita kon anaa ba kanila ang lana, o wala. Ang lana dili lamang yano nga ang Espiritu Santo, kini tukma gayud nga gihubit ingon nga ang Espiritu Santo, ug ingon man usab nga ang husto nga mensahe, ug ingon man usab nga ang husto nga kinaiya.

Ang hustong pamaagi nagapahimutang sa hustong mensahe sa Singgit sa Tunga-tungang Gabii, ug kana nga mensahe, kon madawat ug tumanon, nagapatungha sa hustong kinaiya. Kana nga kinaiya diha sa katapusang krisis mao ang kinaiya nga makadawat sa patik sa Dios. Ang proseso sa pagpatik sa katawhan sa Dios nagsugod sa pag-abot sa adlaw sa hangin sa sidlakan, niadtong Septiyembre 11, 2001. Ang mensahe nianang panahona kinahanglan unta kan-on. Kon mokaon ba o dili mokaon girepresentahan sa “debate” ni Isaias, ug usab sa pangutana ni Habakuk kon unsay tubag sa mga magbalantay diha sa lalis. Ang panahon sa paghulat sa Mateo baynte-singko ug Habakuk natapos uban sa representasyon sa duha ka hut-ong sa mga magsisimba. Ang panahon sa paghulat, nga girepresentahan sa tulo ug tunga ka adlaw diha sa Pinadayag kapitulo onse, hapit na mahuman.

Kadtong panahon sa paglangan gilarawan usab sa sinugdanan sa kapitulo diha sa ikasiyam nga tomo, pinaagi sa usa ka pahayag gikan sa Hebreohanon, diin gipahayag ni Pablo sa laing pagkasulti ang bersikulo upat sa Habakuk kapitulo duha. Ang pagtumong ni Pablo nagbutang sa Habakuk duha sulod sa kalihokan sa ikatulong manulonda, kay diha niana nga kasaysayan si Cristo misulod ngadto sa Labing Balaang Dapit, ug diha usab niana nga kasaysayan gipadayag ang kahayag sa Iyang ministryo isip Labing Halangdong Saserdote, ug anaa sa basahon sa Hebreohanon nga si Pablo nagpadayag sa labing tin-aw nga kapahayagan sa ministryo ni Cristo isip Labing Halangdong Saserdote diha sa Pulong sa Dios.

Ang Habakkuk dos sa kalihokan sa unang manulonda wala pa makaila sa kalihokan ni Cristo ngadto sa Labing Balaang Dapit, kay wala kini mahitabo hangtod sa katapusan sa pagpahayag sa Singgit sa Tunga-tungang Gabii. Ang panahon sa paglangan nga gihisgotan ni Pablo mao ang panahon sa paglangan sa Habakkuk ug Mateo, apan mao kini ang panahon sa paglangan nga magsugod sa Hulyo 18, 2020. Ang kataposang bersikulo sa Habakkuk dos nagrepresentar sa pagtapos sa Singgit sa Tunga-tungang Gabii sa kasaysayan sa mga Millerita, ug sa pag-abot sa ikatulong manulonda:

Apan si Jehova anaa sa iyang balaang templo; pahiloma ang tibuok yuta sa iyang atubangan.
Habakkuk 2:20.

Gipasiugda sa Testimonies, volume nine, sugod sa panid onse (nine-eleven), ang sambingay sa napulo ka ulay, ang panahon sa paglangan ug ang kalambigitan niini sa Habakkuk ug Mateo, ug ang katapusang krisis ug ang Septiyembre 11, 2001, sa dihang miabot ang panaglalis nga mahitungod sa tagna.

“Seksyon 1—Alang sa Pag-abot sa Hari

“‘Sa dili madugay, ug Siya nga moanhi moanhi gayud, ug dili maglangan.’ Hebreohanon 10:37.

“Ang Katapusang Krisis”

“Nagkinabuhi kita sa panahon sa katapusan. Ang paspas nga nagakatuman nga mga timailhan sa mga panahon nagapamatuod nga ang pag-anhi ni Cristo haduol na gayud. Ang mga adlaw nga atong ginapuy-an mabug-at ug mahinungdanon. Ang Espiritu sa Dios hinayhinay apan sa pagkatinuod ginabawi na gikan sa yuta. Ang mga hampak ug mga paghukom nahulog na karon ibabaw sa mga nagatamay sa grasya sa Dios. Ang mga kalamidad sa yuta ug sa dagat, ang dili malinawon nga kahimtang sa katilingban, ang mga pahimangno sa gubat, mga timaan kini nga makapabalaka. Nagtagna kini sa nagakahiduol nga mga hitabo nga labing daku ang kahulogan.

Ang mga ahensiya sa daotan naghiusa sa ilang mga pwersa ug nagkonsolida. Nagpalig-on sila alang sa kataposang dakong krisis. Dagkong mga kausaban sa dili madugay mahitabo sa atong kalibotan, ug ang kataposang mga lihok mahimong tulin.

“Ang kahimtang sa mga butang sa kalibotan nagapakita nga ang mga panahon sa kalisdanan ania na gayod sa atong ibabaw. Ang matag-adlaw nga mga pamantalaan napuno sa mga timailhan sa usa ka makalilisang nga panagbingkil sa haduol nga kaugmaon. Maisugon nga mga pagpangawat kanunayng mahitabo. Ang mga welga kay komon. Mga pagpangawat ug mga pagpatay ginabuhat sa tanang dapit. Ang mga tawo nga gipanag-iyahan sa mga yawa nagakuha sa kinabuhi sa mga lalaki, mga babaye, ug gagmayng mga bata. Ang mga tawo nahimong naulipon sa bisyo, ug ang tanang matang sa kadautan nagaluntad.

“Ang kaaway nagmalampuson sa pagbaliko sa hustisya ug sa pagpuno sa mga kasingkasing sa mga tawo sa tinguha alang sa hakog nga ganansiya.

“‘Ang katarungan nagpabilin sa halayo: kay ang kamatuoran nahulog sa dalan, ug ang pagkamatarung dili makasulod.’ Isaias 59:14. Sa dagkong mga siyudad may daghang katawhan nga nagkinabuhi diha sa kakabos ug kaalaotan, hapit na mahikawan sa pagkaon, kapuy-an, ug sapot; samtang sa maong mga siyudad anaa usab ang mga adunay labaw pa sa mahimong handumon sa kasingkasing, nga nagkinabuhi sa kaharuhay ug kaluho, nga nag-usik sa ilang salapi sa mga balay nga hamugaway ug mahal ang kasangkapan, sa pagpangadorno sa kaugalingon, o, labi pang dautan, sa pagtagbaw sa lawasnong mga kahilayan, sa ilimnong makahubog, tabako, ug uban pang mga butang nga naglaglag sa mga gahum sa utok, nagpasimang sa hunahuna, ug nagpaubos sa kalag. Ang mga pagtuaw sa gutom nga katawhan nagautbo sa atubangan sa Dios, samtang pinaagi sa tanang matang sa pagdaugdaug ug pagpangilad ang mga tawo nagatigum ug dagkung bahandi.”

“Sa usa ka higayon, sa didto ako sa Siyudad sa New York, sa panahon sa kagabhion gitawag ako aron motan-aw sa mga bilding nga nagtindog, andana ibabaw sa andana, paingon sa langit. Kini nga mga bilding gigarantiya nga dili masunog, ug gitukod kini aron sa paghimaya sa ilang mga tag-iya ug mga magtutukod. Mas hataas pa ug mas hataas pa ang ilang pagtindog, ug diha niini gigamit ang labing mahal nga mga materyal. Kadtong mga tag-iya niining mga bilding wala mangutana sa ilang kaugalingon: ‘Unsaon man namo sa labing maayong paagi ang paghimaya sa Dios?’ Ang Ginoo wala diha sa ilang mga hunahuna.”

“Nahunahuna ko: ‘Oh, nga unta kadtong nagapamuhunan sa ilang mga kapanguhaan sa ingon niini nga paagi makakita sa ilang ginabuhat sumala sa pagtan-aw sa Dios niini! Nagapatindog sila ug halangdong mga building, apan pagkabuang-buang sa panan-aw sa Magmamando sa uniberso ang ilang pagplano ug paglalang. Wala nila tun-i uban sa tanang gahum sa kasingkasing ug hunahuna kon sa unsang paagi nila mahimong himayaon ang Dios. Nawala na sa ilang panan-aw kini, ang nahaunang katungdanan sa tawo.’”

“Samtang nagtindog kining hatag-as nga mga tinukod, ang mga tag-iya nangalipay uban sa ambisyosong pagkamapahitas-on nga sila adunay salapi nga magamit sa pagpatuyang sa kaugalingon ug sa pagpasinaad sa kasina sa ilang mga silingan. Dako nga bahin sa salapi nga ilang gipamuhunan sa ingon niini nakuha pinaagi sa pagpangikil, pinaagi sa mapintas nga pagdaugdaug sa mga kabos. Nahikalimot sila nga didto sa langit gitipigan ang talaan sa matag kalihokan sa patigayon; ang matag dili-matarong nga pakigtransaksiyon, ang matag malimbongong buhat, didto natala. Moabot ang panahon nga sa ilang pagpanglimbong ug pagkainsolente ang mga tawo makaabot sa usa ka sukod nga dili na itugot sa Ginoo nga ilang lapason, ug ilang mahibal-an nga adunay utlanan ang pailub ni Jehova.

“Ang talan-awon nga misunod nga milabay sa akong atubangan mao ang usa ka alarmang sunog. Ang mga tawo mitan-aw sa hatag-as ug giingong dili masunog nga mga bilding ug miingon: ‘Hingpit silang luwas.’ Apan kining mga bilding nangaut-ut ingon nga daw hinimo sa alkitran. Ang mga makina sa pamatay-sunog walay nahimo aron mapugngan ang kalaglagan. Ang mga bombero wala makahimo sa pagpaandar sa mga makina.” Testimonies, volume 9, 11–13.

Ang “debate” nga nahitabo mahitungod sa metodolohiya sa sinugdanan sa yugto nga girepresentahan sa Daniel kapitulo uno; ug usab girepresentahan sa Daniel kapitulo uno hangtod tres; ug usab girepresentahan sa kasaysayan nga nagsugod niadtong Agosto 11, 1840; ug usab girepresentahan sa kasaysayan sa Juan kapitulo sais, sa krisis sa Galilea; ug usab girepresentahan sa kasaysayan sa Septiyembre 11, 2001 (hangtod Hulyo 18, 2020), karon ginabalik, dili sa Adventismo sa kinatibuk-an, kondili taliwala sa mga patayng uga nga mga bukog nga ginapukaw gikan sa ilang kaluya pinaagi sa usa ka “tingog” nga nagasinggit didto sa kamingawan.

Pagahisgotan nato sa atong sunod nga artikulo ang pamaagi nga mao ang ulahing ulan, ingon sa gihulagway diha sa Isaias kapitulo baynte-otso ug baynte-nuwebe.

Unya nadungog ko ang tingog sa Ginoo, nga nagaingon, Kinsa ang akong ipadala, ug kinsa ang moadto alang kanamo? Unya miingon ako, Ania ako; ipadala ako. Ug siya miingon, Lakaw, ug sultihi kining katawohan, Sa pagkatinuod magapatalinghug kamo, apan dili makasabut; ug sa pagkatinuod magatan-aw kamo, apan dili makaila. Patamboka ang kasingkasing niining katawohan, ug pabug-ata ang ilang mga dalunggan, ug pumikit sa ilang mga mata; tingali unya makakita sila pinaagi sa ilang mga mata, ug makadungog pinaagi sa ilang mga dalunggan, ug makasabut pinaagi sa ilang kasingkasing, ug makabig, ug mamaayo. Unya miingon ako, Ginoo, hangtud anus-a? Ug siya mitubag, Hangtud ang mga ciudad mangagun-ob nga walay pumoluyo, ug ang mga balay walay tawo, ug ang yuta mahimong hingpit nga biniyaan, Ug ipapahawa sa Ginoo ang mga tawo sa halayo, ug aduna pay dakung pagkabiya sa taliwala sa yuta. Apan bisan pa niana, aduna pa unyay ikapulo diha niana, ug kini mobalik, ug

pagaut-uton: sama sa kahoy nga teil, ug sama sa ensina, kansang unod anaa pa kanila sa diha nga mangatagak ang ilang mga dahon: mao usab ang balaan nga kaliwat mao ang unod niana. Isaias 6:8–13.